

Kluczowym problemem gospodarowania odpadami medycznymi jest zapewnienie ich prawidłowego unieszkodliwiania, przede wszystkim w sposób, który będzie bezpieczny dla ludzi i środowiska. Służyć temu powinny – w ramach obowiązujących przepisów – zarówno działania administracji publicznej, jak i podmiotów dokonujących unieszkodliwiania odpadów.

Podstawowym aktem prawnym, dotyczącym gospodarowania odpadami, w tym medycznymi, była – wielokrotnie nowelizowana – ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach. Określa ona zasady postępowania z odpadami w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz ochronę środowiska, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, a w szczególności zasady zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko, a także odzysku lub unieszkodliwiania odpadów. Do odpadów medycznych stosuje się – z modyfikacjami w zakresie tych właśnie odpadów – ogólne przepisy dotyczące postępowania z odpadami.

W szczególności dotyczy to tzw. zasady bliskości, która ma na celu ograniczanie przemieszczania odpadów.

Odpady medyczne są grupą odpadów związanych z ochroną zdrowia ludzkiego. Powstają w związku z udzielaniem świadczeń zdrowotnych oraz prowadzeniem badań i doświadczeń naukowych w zakresie medycyny. Do odpadów medycznych należą m.in. części ciała i organy, pojemniki na krew i konserwanty do jej przechowywania, odpady zawierające drobnoustroje lub ich toksyny oraz inne formy zdolne do przeniesienia materiału genetycznego (wywołujące lub mogące wywołać choroby u ludzi i zwierząt), chemikalia zawierające substancje niebezpieczne, leki cytotoksyczne i cytostatyczne, pozostałości z żywienia pacjentów oddziałów zakaźnych. Zagrożenie dla środowiska i zdrowia ludzi, stwarzane przez odpady medyczne, wynika z ich zróżnicowanego składu morfologicznego i możliwości skażenia biologicznego.

NIK skontrolowała działalność związaną z unieszkodliwianiem odpadów medycznych na terenie województwa podkarpackiego. Ogólna ocena jest pozytywna. NIK oceniła jednak negatywnie wydanie decyzji przez Marszałka Województwa Podkarpackiego z 28 kwietnia 2008 r., udzielającej zezwolenia na unieszkodliwianie odpadów medycznych i weterynaryjnych w instalacji prowadzonej w Dębicy. W okresie objętym kontrolą Marszałek Województwa wydał jedną decyzję – zezwolenie na unieszkodliwianie odpadów medycznych i weterynaryjnych oraz dwukrotnie prawidłowo zmienił decyzję Wojewody dotyczącą takiej działalności. Poważne nieprawidłowości, które wystąpiły w związku z wydaniem powyższego zezwolenia (decyzja z 28 kwietnia 2008 r.) uzasadniają ocenę, że decyzja ta wydana została z rażącym naruszeniem prawa. Polegało ono przede wszystkim na dopuszczeniu do unieszkodliwiania odpadów zakaźnych inną metodą niż poprzez ich spalanie w spalarni odpadów. Było to sprzeczne z wyrażonym wówczas w art. 42 ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach bezwzględnym zakazem unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych w inny sposób niż spalanie w spalarniach odpadów.

Prowadzenie działalności przez przedsiębiorcę na podstawie decyzji z 28 kwietnia 2008 r. wywołało ogromne niezadowolenie i poczucie zagrożenia mieszkańców położonego w pobliżu miejsca prowadzenia działalności osiedla „Słoneczne” w Dębicy, mimo iż uzyskane przez Marszałka Województwa wyniki badań i kontroli dotyczących funkcjonowania instalacji w Dębicy nie potwierdziły występowania zagrożeń mikrobiologicznych lub uciążliwości zapachowej.

Podejmowane przez pracowników Urzędu Marszałkowskiego działania (postępowania administracyjne

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: sobota, 12, październik 2013 00:00

Rafał Rudka

Odsłony: 1323

---

zmierzające do wyeliminowania tej decyzji, kontrole, rozpatrywanie skarg) nie przekonały mieszkańców do braku zagrożeń.

Z przeprowadzonej kontroli wynika, że niestabilność i niejasność przepisów dotyczących gospodarowania odpadami medycznymi – przede wszystkim określających warunki prowadzenia tej działalności – niekorzystnie wpływały na prowadzoną działalność w tym zakresie. Dotyczy to przedsiębiorców, którzy napotykają przeszkody w prowadzeniu takiej działalności, ale również organów administracji, narażonych na ryzyko nieprawidłowego działania, w szczególności w obszarze wydawania decyzji administracyjnych.

Źródło: "Sprawozdaniu z działalności NIK w 2012 roku", NIK, 2013